

Buchhändler-Vereinigung GmbH mod Saur Verlag GmbH & Co. KG, Die Deutsche Bibliothek, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 1 og 8 i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/52/EF af 13. oktober 1997 (EFT L 328, s. 1), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, N. Colneric, og dommerne R. Schintgen og V. Skouris (refererende dommer); generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 30. maj 2002 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

En kontrakt om koncession på et offentligt forlags tjenesteydelser er på fællesskabsrettens nuværende trin ikke omfattet af Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/52/EF af 13. oktober 1997, selv om kontraktens særlige genstand efter sin art hører under bilag I A til direktivet, som der henvises til i dettes artikel 8.

(¹) EFT C 355 af 9.12.2000.

DOMSTOLENS KENDELSE

af 26. april 2002

i sag C-454/00, VIS Farmaceutici Istituto scientifico delle Venezie SpA mod Duphar International Research BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte d'appello di Milano) (¹).

(»Præjudiciel anmodning — afvisning«)

(2002/C 191/22)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-454/00 angående en anmodning, som Corte d'appello di Milano (Italien) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, VIS Farmaceutici Istituto scientifico delle Venezie SpA mod Duphar International Research BV, procesdeltager: Consorzio produttori Principi Attivi Generici (C.P.A.), at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 1768/92 af 18. juni 1992 om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (EFT

L 182, s. 1), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias og afdelingsformændene P. Jann, F. Macken, N. Colneric og S. von Bahr samt dommerne C. Gulmann (refererende dommer), D.A.O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissechet, M. Wathelet, V. Skouris, J.N. Cunha Rodrigues og C.W.A. Timmermans; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 26. april 2002 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

Den anmodning om en præjudiciel afgørelse, der er forelagt af Corte d'appello di Milano ved kendelse af 25. oktober 2000, afvises.

(¹) EFT C 17 af 19.1.2002.

DOMSTOLENS KENDELSE

af 17. maj 2002

i sag C-406/01, Forbundsrepublikken Tyskland mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (¹)

(»Annulationsøgsmål — åbenbart, at sagen må afvises — forsinkelse«)

(2002/C 191/23)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-406/01, Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtigede: W.-D. Plessing og M. Lumma, bistået af J. Sedemund) mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: C. Pennera og E. Waldherr) og Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: E. Karlsson og J.-P. Hix) angående en påstand om annullation af artikel 3, stk. 1, sammenholdt med stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/37/EF af 5. juni 2001 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer (EFT L 194, s. 26), i det omfang disse bestemmelser forbyder fremstilling af cigaretter med henblik på eksport fra Det Europæiske Fællesskab til tredjelande, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, og afdelingsformændene P. Jann, F. Macken, N. Colneric og S. von Bahr samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola (refererende dommer), J.-P. Puissechet, M. Wathelet, R. Schintgen, V. Skouris, J.N. Cunha Rodrigues, C.W.A. Timmermans og A. Rosas; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 17. maj 2002 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således: